

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul Centru)

Republica Moldova, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162.
Email: jcc@justice.md; Tel.: /+373 22/ 27-27-40
www.instante.justice.md

Dosarul nr. 2-13782/23

Curtea Constituțională a RM
mun. Chișinău
str. Alexandru Lăpușneanu, 28,

Prin prezenta, în temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 martie 2026, Vă expediem sesizarea reprezentantului lui Marcel Bejan, avocatul Gheorghe Postolachi privind ridicarea excepției de constituționalitate a textului „are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei” din art. 50 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, la înaintarea cererii de recuzare a judecătorului de la examinarea cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de către Eugenia Scripnic și Arsenie Guzun împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi” și lui Marcel Bejan cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

Anexă: copia încheierii din 09.03.2026 pe 3 file
sesizarea privind excepția de neconstituționalitate pe 7 file.

Judecătorul
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

Tatiana Balan

Către
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA
str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28, Chișinău MD 2004, Republica Moldova

SESIZARE
privind excepția de neconstituționalitate
*prezentată conform prevederilor art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție
și art. 26 din Legea nr. 317/1994 privind Curtea Constituțională*

I. AUTORUL SESIZĂRII

Nume: Postolachi

Prenume: Gheorghe

Funcția: avocat

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității **art. 50 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova (Legea nr. 225-XV din 30 mai 2003, cu modificările ulterioare)**, în special a sintagmei *„are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea pricinii”*, sub aspectul lipsei de claritate, previzibilitate și accesibilitate a normei.

Norma contestată are următorul conținut:

Articolul 50. Temeiurile de recuzare a judecătorului (extras din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova):

(1) Judecătorul care judecă pricina urmează a fi recuzat dacă:

e) are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea pricinii ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui;

Se solicită verificarea compatibilității normei contestate cu dispozițiile **art. 1 alin. (3), art. 4, art. 20, art. 23, art. 26 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova**, precum și cu dispozițiile **art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO)**, reieșind din argumentele invocate în prezenta sesizare.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚĂ

La Judecătoria Chișinău (sediul Centru) se examinează cauza civilă având ca obiect repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile pretins ilicite ale pârâtului **Bejan Marcel Ion**, medic obstetrician-ginecolog, și ale **Spitalului Clinic Municipal nr. 1** din mun. Chișinău, în legătură cu nașterea copilului **Guzun Arsenie**, fiul reclamantei **Scripnic Eugenia Grigore**.

În cadrul examinării cauzei, pârâtul Bejan Marcel, reprezentat de avocatul Gheorghe Postolachi, a invocat o serie de circumstanțe care demonstrează atitudinea tendențioasă și tratamentul inegal al judecătorului **Muruianu Maria** față de participanții la proces. Astfel, judecătorul Muruianu Maria a tratat reclamanta Scripnic Eugenia în mod vădit mai tolerant și mai favorabil față de pârât, manifestând o predispoziție clară în favoarea uneia dintre părți. Această conduită a inspirat o neîncredere legitimă și profundă a pârâtului Bejan Marcel față de obiectivitatea și imparțialitatea judecătorului.

Un exemplu concret de parțialitate rezidă în faptul că instanța, inițial, a dispus audierea experților, aceștia fiind și prezenți în sala de judecată la data de 16.10.2023, însă ulterior, fără o motivare adecvată raportată la exigențele legale, a emis o încheiere de respingere a demersului de audiere a experților — probe esențiale pentru apărarea pârâtului într-o cauză complexă de malpraxis medical. Prin neadmiterea acestor probe pertinente și concludente, care ar fi servit intereselor ambelor părți, instanța a demonstrat un interes personal indirect în soluționarea cauzei în defavoarea pârâtului Bejan Marcel.

Pe acest temei, pârâtul Bejan Marcel a formulat **cerere de recuzare a judecătorului Muruianu Maria** în temeiul art. 50 alin. (1) lit. e) CPC, invocând că judecătorul are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea pricinii și că există împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea acestuia.

Cu ocazia examinării cererii de recuzare, s-a constatat neclaritatea și ambiguitatea sintagmei *„interes personal, direct sau indirect”*, care nu este definită de lege, nu oferă criterii clare de identificare și permite interpretări arbitrare, ceea ce a determinat prezentarea prezentei excepții de

neconstituționalitate. Excepția este direct aplicabilă, deoarece instanța urmează a aplica norma contestată în soluționarea cererii de recuzare.

IV. PREVEDERILE RELEVANTE ALE CONSTITUȚIEI REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 1 alin. (3). Statul Republica Moldova

Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Articolul 4. Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 20. Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23. Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop, statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 26. Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute este interzis.

Articolul 54. Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20–24.

V. PREVEDERILE RELEVANTE ALE CONVENȚIEI EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI, ÎN VIGOARE PENTRU REPUBLICA MOLDOVA DIN 12.09.1997

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. [...]

VI. PREVEDERILE RELEVANTE ALE CODULUI DE PROCEDURĂ CIVILĂ

Articolul 50. Temeiurile de recuzare a judecătorului

(1) Judecătorul care judecă pricina urmează a fi recuzat dacă:

e) are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea pricinii ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui;

VII. PREVEDERILE RELEVANTE ALE JURISPRUDENȚEI CURȚII CONSTITUȚIONALE

Curtea Constituțională, în **Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010**, a reținut că:

Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție.

Prin **Hotărârea nr. 17 din 19 mai 2016** și **Hotărârea nr. 6 din 19 martie 2019**, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că legislația trebuie să fie clară, previzibilă și accesibilă, impunând legiuitorului obligația de a reglementa cu suficientă precizie orice normă care produce efecte juridice asupra drepturilor și libertăților cetățenilor.

VIII. ARGUMENTAREA PREȚINSEI ÎNCĂLCĂRI A CONSTITUȚIEI

1. Neconstitutionalitatea sintagmei interes personal, direct sau indirect din perspectiva lipsei de calitate a normei - incalcarea art. 23 din Constituție

Norma contestată din art. 50 alin. (1) lit. e) CPC prevede că judecătorul urmează a fi recuzat dacă: *are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea pricinii ori există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui*. Această norma ridică probleme grave de claritate și previzibilitate din cel puțin trei perspective distincte.

1.1. Lipsa definiției legale a notiunii de interes personal. Codul de procedura civilă nu definește nicaieri ce se înțelege prin interes personal al judecătorului. Noțiunea este extrem de largă și poate cuprinde interese de natură patrimonială, nepatrimonială, afectivă, ideologică, profesională sau de altă natură. Legea nu stabilește niciun criteriu sau indiciu care să permită părților să identifice cu certitudine existența unui interes personal. Această lacună normativă face ca aplicarea normei să depindă exclusiv de aprecierea discreționară a instanței care soluționează cererea de recuzare, cu efectul că o parte poate fi privată de garanțiile unui judecător imparțial fără a dispune de mijloace legale clare de invocare a recuzării.

1.2. Distincția neclară dintre interesul "direct" și cel "indirect". Deși legiuitorul a utilizat distincția dintre interesul direct și cel indirect, aceasta nu este însoțită de nicio definiție sau exemplificare legală. Jurisprudența națională nu oferă nici ea o interpretare unitară și stabilă a

acestor noțiuni. În practică, aceeași manifestare a judecătorului poate fi calificată diferit — ca interes direct sau indirect, ori ca simplă conduită procesuală — în funcție de compunerea instanței care judecă recuzarea, ceea ce conferă normei un caracter imprevizibil și incompatibil cu exigențele statului de drept proclamat de art. 1 alin. (3) din Constituție.

1.3. Sintagma alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepartinirea -- vaghitate extrema. Teza a doua a lit. e) utilizează o formulare de o vaghitate și mai accentuată. Noțiunea de alte împrejurări este practic nelimitată, acoperind orice situație care ar putea influența judecătorul. Legea nu stabilește niciun parametru obiectiv pentru evaluarea acestor împrejurări, nu prevede cine le apreciază și după ce criterii, nu impune o motivare specifică și nu asigură previzibilitate în aplicare. Astfel, norma permite atât respingerea abuzivă a unor cereri de recuzare justificate, cât și admiterea discreționară a unor cereri nefondate, ambele scenarii constituind negări ale dreptului la un judecător imparțial.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, nu poate fi considerată "lege" în sensul Convenției decât o normă enunțată cu suficientă precizie, care să permită individului să-și adapteze conduita (*Sunday Times v. Regatul Unit*, 1979, §49). O normă este previzibilă atunci când oferă o anumită garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice (*Amann v. Elveția*, 2000, §56). Testul preciziei legii impune ca norma, în situațiile în care oferă o marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (*Silver și alții v. Regatul Unit*, 1983, §80).

Or, sintagma interes personal, direct sau indirect nu îndeplinește niciunul dintre aceste standarde: nu este clară, nu este accesibilă și nu este previzibilă în aplicare. Prin urmare, norma este contrară art. 23 din Constituție și art. 6 din CEDO.

2. Încălcarea dreptului la acces efectiv la justiție și la o instanță imparțială — art. 20 din Constituție și art. 6 CEDO

Dreptul la un judecător imparțial reprezintă o componentă fundamentală a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO și de art. 20 din Constituție. Curtea Europeană a statuat în mod constant că imparțialitatea trebuie apreciată atât dintr-o perspectivă subiectivă — prin verificarea convingerilor personale ale judecătorului — cât și dintr-o perspectivă obiectivă — prin determinarea dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă (*Kyprianou v. Cipru*, 73797/01, §121, ECHR 2005; *Piersack v. Belgia*, 1982; *Micallef v. Malta*, 2009, §98-99).

Normele privind recuzarea constituie instrumentul procedural principal prin care justițiabilul poate invoca și obține înlăturarea unui judecător care nu oferă garanțiile necesare de imparțialitate. Or, dacă norma care reglementează temeiul recuzării este ea însăși lipsită de claritate și previzibilitate, dreptul la recuzare devine iluzoriu: justițiabilul nu poate ști cu certitudine când și în ce condiții poate invoca interesul personal al judecătorului, nu poate anticipa dacă cererea sa va fi admisă sau respinsă și nu dispune de o cale efectivă de apărare a imparțialității instanței.

Curtea Europeană a subliniat că justice must not only be done, it must also be seen to be done - nu trebuie doar să se facă dreptate, trebuie să se și vadă că se face dreptate (*Delcourt v. Belgia*, 1970). Normele de recuzare reprezintă tocmai mecanismul prin care această vizibilitate a imparțialității este asigurată. Atunci când aceste norme sunt formulate vag, justițiabilul se află în imposibilitate de a beneficia efectiv de garanțiile procesuale, ceea ce echivalează cu o încălcare a art. 20 din Constituție.

În cauza *Airey v. Irlanda*, 1979, §24, Curtea a reținut că dreptul la o instanță trebuie să fie "efectiv", nu pur teoretic sau iluzoriu, concluzie reafirmată în *Harabin v. Slovacia*, 2012, §132. Prin

ambiguitatea normei din art. 50 alin. (1) lit. e) CPC, dreptul pârâtului Bejan Marcel de a beneficia de un judecător imparțial se transformă dintr-un drept efectiv într-o speranță imprevizibilă.

3. Încălcarea dreptului la apărare și principiul proporționalității — art. 26 și art. 54 din Constituție

Dreptul la apărare, garantat de art. 26 din Constituție, include dreptul fiecărei persoane de a utiliza toate mijloacele procesuale legale pentru apărarea intereselor sale în fața instanței. Recuzarea judecătorului constituie unul dintre aceste mijloace procesuale esențiale, în special în cauzele complexe, cum este cea în speță — o acțiune de malpraxis medical cu pretenții de prejudiciu material și moral de ordinul milioanelei de lei.

Atunci când norma care definește temeiul recuzării este formulată vag, dreptul la apărare prin intermediul recuzării este restrâns în mod nejustificat: justițiabilul nu poate identifica cu certitudine comportamentele judecătorului care constituie "interes personal" și nu poate formula cererea de recuzare cu suficientă precizie pentru a obține admiterea acesteia.

Potrivit art. 54 alin. (2) din Constituție, orice restrângere a exercițiului drepturilor trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie proporțională cu situația care a determinat-o. Or, restrângerea efectivă a dreptului la recuzare prin imprecizia normei legale nu întrunește cerința de a fi "prevăzută de lege" în sensul constituțional al sintagmei — care presupune claritate și previzibilitate — și nu poate fi justificată ca proporțională. Mai mult, art. 54 alin. (3) din Constituție interzice expres restrângerea drepturilor proclamate la articolele 20–24, dreptul la acces la justiție și dreptul de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle figurând printre acestea.

Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că orice restrângere a drepturilor procesuale trebuie să fie proporțională, clar definită și să urmărească un scop legitim, fără a genera incertitudine în exercitarea dreptului (*DCC nr. 28/2020*). Ambiguitatea sintagmei interes personal, direct sau indirect nu corespunde niciunui dintre aceste criterii.

4. Argumentul omisiunii legislative — nereglementarea formelor concrete ale interesului personal

Spre deosebire de alte temeiuri de recuzare din art. 50 CPC — care sunt formulate cu suficientă precizie (de exemplu, lit. a) privind relațiile de rudenie, lit. b) privind participarea anterioară la judecarea cauzei) — lit. e) se caracterizează printr-o omisiune legislativă fundamentală: legiuitorul nu a prevăzut, nici exemplificativ, ce anume constituie "interes personal" al judecătorului.

Aceasta omisiune legislativă produce efectul ca norma, deși există în textul codului, nu îndeplinește funcția sa de protecție a imparțialității judecătorului, devenind inaplicabilă în mod previzibil. Justițiabilul care invocă art. 50 alin. (1) lit. e) CPC nu poate ști dacă comportamentul judecătorului constituie sau nu interes personal indirect. Aceasta incertitudine normativă reprezintă în sine o omisiune constituțional inadmisibilă.

Practica europeană și a statelor membre ale Consiliului Europei demonstrează că normele privind recuzarea pentru interes personal sunt însoțite, de regulă, de definiții sau criterii legale explicite, de liste cu situații tipice de incompatibilitate sau de ghiduri interpretative obligatorii, tocmai pentru a asigura previzibilitatea aplicării și a preveni arbitrariul judiciar.

IX. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORULUI SESIZĂRII

- 9.1. Admiterea prezentei excepții de neconstituționalitate;
- 9.2. Exercitarea controlului constituționalității și declararea ca neconstituționale a dispozițiilor art. 50 alin. (1) lit. c) din Codul de procedura civilă al Republicii Moldova, în special a sintagmei are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea pricinii, în măsura în care aceasta nu îndeplinește cerințele de claritate, previzibilitate și accesibilitate a normei juridice;
- 9.3. Obligarea Parlamentului Republicii Moldova, în calitate de legiuitor, să reglementeze cu suficientă precizie criteriile de determinare a interesului personal al judecătorului în sensul art. 50 alin. (1) lit. c) CPC, astfel încât norma să corespundă standardelor constituționale și convenționale.

X. ÎNDEPLINIREA CONDIȚIILOR DE ADMISIBILITATE

Excepția de neconstituționalitate întrunește condițiile prevăzute de art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, art. 4 din Legea nr. 317/1994 privind Curtea Constituțională și art. 121 CPC:

- norma contestată constituie un act normativ supus controlului de constituționalitate — Codul de procedură civilă, adoptat de Parlament;
- excepția este ridicată de un participant la proces — pârâțul Bejan Marcel, reprezentat de avocatul Gheorghe Postolachi, în cauză civilă examinată la Judecătoria Chișinău (sediul Centru);
- prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei — instanța urmează a examina cererea de recuzare întemeiată pe art. 50 alin. (1) lit. e) CPC;
- excepția nu a mai format obiectul unui control de constituționalitate anterior al Curtii Constituționale sub aspectul invocat în prezenta sesizare - lipsa de claritate a sintagmei interes personal, direct sau indirect.

XI. DOCUMENTE ANEXATE

La prezenta sesizare se anexează materialele relevante din examenul la Judecătoria Chișinău (sediul Centru), inclusiv copia cererii de recuzare depuse de pârâțul Bejan Marcel și copia încheierilor judecătorești relevante.

Declarăm pe proprie răspundere că informațiile din prezenta sesizare sunt exacte.

Sesizarea este depusă la Judecătoria Chișinău, judecătorului împuternicit să judece cauza.

Cu respect,

Avocat Gheorghe Postolachi
Reprezentant al pârâțului Bejan Marcel Ion

Digitally signed by Postolachi Gheorghe
Date: 2026.03.06 11:48:12 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

ÎNCHEIERE

09 martie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Nicolae Todosî

examinând în ședință publică cererea depusă de către reprezentantul lui Marcel Bejan, avocatul Gheorghe Postolachi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Eugenia Scripnic și Arsenie Guzun împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal „Gheorghe Paladi” și lui Marcel Bejan cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 08 noiembrie 2017, Eugenia Scripnic și Arsenie Guzun au depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal nr. 1, intervenient accesoriu Marcel Bejan, ultimul ulterior fiind atras în calitate de copârât, cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 05 iulie 2023, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a dosarelor, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Maria Muruianu.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iulie 2023 a fost acceptată în procedură cererea de chemare în judecată depusă de către Eugenia Scripnic și Arsenie Guzun și a fost reluat procesul, fiind fixată ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare.

La data de 02 martie 2026, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul lui Marcel Bejan, avocatul Gheorghe Postolachi a înaintat o cerere de recuzare a judecătorului Maria Muruianu pe motiv că, judecătorul are interes personal direct sau indirect în soluționarea cauzei conform art. 50 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

La data de 06 martie 2026, reprezentantul lui Marcel Bejan, avocatul Gheorghe Postolachi a înaintat o cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a textului „are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei” din art. 50 alin. (1) lit. e) CPC, invocând că, s-a constatat neclaritatea și ambiguitate sintagmei „interes personal, direct sau indirect”, care nu este definită de lege, nu oferă criterii clare de identificare și permite interpretări arbitrare, ceea ce a determinat prezentarea acestei excepții de neconstituționalitate.

A menționat că, excepția de neconstituționalitate întrunește condițiile prevăzute de art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, art. 4 din Legea nr. 317/1994 privind Curtea Constituțională și art. 121 CPC și, anume, norma constituie un act normativ supus controlului de constituționalitate – Codul de procedură civilă, adoptat de Parlament; excepția este ridicată de un participant la proces, pârâțul Marcel Bejan, reprezentat de avocatul Gheorghe Postolachi; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și excepția nu a mai format obiectul unui control de constituționalitate anterior al Curții Constituționale.

În ședința de judecată reprezentantul pârâțului, avocatul Gheorghe Postolachi a susținut cererea și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtei, Domnica Colța a susținut cererea și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Ion Negura nu s-a prezentat, fiind citat legal.

Audiind reprezentanții pârâților, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră că, cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Totodată, conform §79-80 din hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

Conform § 82-83 din aceeași hotărâre, Curtea a reținut că, judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Raportând la caz prevederile enunțate, instanța de judecată constată că, condițiile indicate supra, necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, sunt întrunite în cererea înaintată de către reprezentantul lui Marcel Bejan, avocatul Gheorghe Postolachi.

Așadar, după cum se constată în speță, obiectul excepției și, anume, prevederile art. 50 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată de către reprezentantul unei părți în proces, iar prevederile contestate sunt aplicabile cauzei, precum și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale pe acest obiect, motiv din care cererea înaintată de către reprezentantul lui Marcel Bejan, avocatul Gheorghe Postolachi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate urmează a fi admisă.

Din considerentele enunțate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea depusă de către reprezentantul lui Marcel Bejan, avocatul Gheorghe Postolachi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu art. 12¹, 269 și 270 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

dispune:

Se admite cererea depusă de către reprezentantul lui Marcel Bejan, avocatul Gheorghe Postolachi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea reprezentantului lui Marcel Bejan, avocatul Gheorghe Postolachi în vederea examinării constituționalității textului „are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei” din art. 50 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Balan